

„În timp ce ar fi greșit să se pretindă că rezultatul Primului Război Mondial a fost predestinat, evidența prezentată aici sugerează că întregul curs al conflictului — stagnarea inițială a celor două părți, ineficiența intrării în război a Italiei, epuizarea treptată a Rusiei, caracterul decisiv al intervenției americane în menținerea presiunii Alianțelor și colapsul final al Puterilor Centrale — se corelează strâns cu economia și producția industrială, precum și cu forțele mobilizate efectiv valabile fiecărei alianțe în diferite faze ale luptei. Desigur, generalii au continuat să comande, bine sau prost, campaniile lor, trupele au stimulat pe mai departe curajul moral individual în asaltul asupra pozițiilor inamicului, iar marinarii au trebuit să îndure în continuare asprile războiului pe mare; dar înregistrarea ostilităților arată că asemenea calități și talente au existat de ambele părți și nu au aparținut în mod disproporționat numai uneia dintre coaliții. Ceea ce a aparținut unei singure părți, mai ales după 1917, a fost o marcată superioritate în forțele productive. Ca și anterior, în lungi războaie de coaliție, acest factor a devenit în final decisiv“.